

Liturgie voor de viering van zondag 9 september 2018

Plaats: Ontmoetingskerk

Aanvangstijd: 10.00 uur

Voorganger: Ds. Peter van der Schans

Organist: Gert van der Schoor

Thema: Hoe zit het nou?

Bijzonderheden: In deze dienst nemen we afscheid van ambtsdragers en treden ook weer anderen aan

De Paaskaars brandt

Ruimte voor ontmoeting in de hal en de kerkzaal

Muziek vooraf: Orgelspel

We worden stil

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen

De voorganger heet allen welkom

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en kort orgelspel

We gaan staan

Groet

Bemoediging

We zingen: Intochtslied (staande): Lied 288

We gaan weer zitten

Gebed, besloten met het zingen van: *Heer, ontferm U!*

Om toewijding

Heer Jezus,
uw kruis in onze kamer,
het is een teken aan de wand.
(En ook het kruis aan armband of ketting,
is een signaal naar anderen.)

U bent gestorven,
in een graf gelegd
en opgestaan.

Dat beleven
wij in onze doop,
dat bezingen wij
in ons lied,
dat belijden
wij in ons doen:
niet de dood
heeft het laatste woord,
maar U, de levende Heer.

Het is ons een zorg
dat mensen het aan ons zien:
wij willen leven voor U,
wij willen er zijn voor de ander

.
Help ons, trouwe Heer,
door de kracht van uw opstanding,
door de vreugde van het lege kruis,
door de vreugde van het open graf,
een lichtend licht te zijn,
een gezant van uw Rijk,
dat wonderlijk Rijk van de liefde.
Zo bidden en zingen we samen:

...

(uit: *Inkeer. Gebeden* van Jaap Zijlstra, p. 53)

We zingen (loflied): Lied 273:1 en 2

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord

(Navolging)

Vader,
 wij willen in het voetspoor
 van Jezus gaan,
 maar wij weten
 waar die voetstappen zijn uitgekomen ...

Zullen wij de moed hebben
 spot te ondergaan,
 een kruis te dragen ...

In de Kerstnacht
 zegt uw lichtengel:
 vreest niet!

En ook op de Paasmorgen
 klinkt helder zijn boodschap:
 vreest niet!

Geef ons de kracht, Getrouwe,
 de weg van Jezus te gaan,
 ons in te zetten
 voor het koninkrijk van zijn liefde,
 moedig en blijmoedig,
 vastberaden en vredelievend,
 tot glorie van U, onze Schepper,
 en tot geluk van mensen.

(uit: *Inkeer. Gebeden* van Jaap Zijlstra, p. 63)

Gesprek met de kinderen: n.a.v. Marcus 6:30-44

Delen is meer

Als je deelt, heb je daarna minder. Toch? De kinderen ontdekken dat dat niet altijd zo is.

Wat heb je nodig?

- een stevig vel papier
- een schaar

Aan de slag:

- Laat de kinderen het papier zien en vraag hoeveel hoeken het papier heeft.
(Antwoord: vier)
- Vertel dat je iemand graag een hoek van je papier wilt geven. Knip een hoekje af en geef dit aan een kind.
- Hoeveel hoeken blijven er nu over? (antwoord: vijf)
- Herhaal deze handelingen een paar keer.
- De kinderen ontdekken dat je papier juist meer hoekjes krijgt als je hoekjes weggeeft.

We zingen met de kinderen: Lied 934

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Eerste Schriftlezing: Marcus 8:27-37

27 Jezus vertrok met zijn leerlingen naar de dorpen in de buurt van Caesarea Filippi. Onderweg vroeg hij aan zijn leerlingen: ‘Wie zeggen de mensen dat ik ben?’ 28 Ze antwoordden: ‘Johannes de Doper, en anderen zeggen Elia, en weer anderen zeggen dat u een van de profeten bent.’ 29 Toen vroeg hij hun: ‘En wie ben ik volgens jullie?’ Petrus antwoordde: ‘U bent de messias.’ - 30 Hij verbood hun op strenge toon om met iemand hierover te spreken.

31 Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen zou worden, en dat hij gedood zou worden, maar drie dagen later zou opstaan; 32 hij sprak hierover in alle openheid. Toen nam Petrus hem apart en begon hem fel terecht te wijzen. 33 Maar hij draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en wees Petrus streng terecht met de woorden: ‘Ga terug, achter mij, Satan! Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.’

34 Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: ‘Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter mij aan komen. 35 Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij en het evangelie, zal het behouden. 36 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint, maar er het leven bij inschiet? 37 Wat zou een mens niet overhebben voor zijn leven?’

We zingen: Lied 531: 1 en 3

Tweede Schriftlezing: Matteüs 25:34-40

³⁴ Dan zal de koning tegen de groep rechts van zich zeggen: “Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is. ³⁵ Want ik had honger en jullie gaven mij te eten, ik had dorst en jullie gaven mij te drinken. Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op, ³⁶ ik was naakt, en jullie kleedden mij. Ik was ziek en jullie bezochten mij, ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe.” ³⁷ Dan zullen de rechtvaardigen hem antwoorden: “Heer, wanneer hebben wij u hongerig gezien en te eten gegeven, of dorstig en u te drinken gegeven? ³⁸ Wanneer hebben wij u als vreemdeling gezien en opgenomen, u naakt gezien en gekleed? ³⁹ Wanneer hebben wij gezien dat u ziek was of in de gevangenis zat en zijn we naar u toe gekomen?” ⁴⁰ En de koning zal hun antwoorden: “Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor mij gedaan.”

We zingen: Lied 708:1, 4, 5 en 6 (uit *Hemelhoog*)

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Hoe zit het nou? Met Jezus? Wie is hij? Wat betekent hij? Hoe gaat het dan met ons – verliezen om te behouden? Jezelf verloochenen en Jezus volgen? Hoe zit het nou? Het antwoord is niet eenvoudig. Het is moeilijk te begrijpen, te vatten. Maar het is ook nog eens moeilijk te verwerken in je leven, in je doen en laten.

Marcus laat ons dat één en andermaal zien.

In hoofdstuk 8 en 9 wordt een wissel omgezet. Het is een scharnier-moment.

Marcus heeft in het eerste gedeelte van zijn evangelie aangegeven wat Jezus gezegd en gedaan heeft. Elke keer weer merk je, dat Jezus een mens met een geheim is. Vanaf het begin van zijn evangelie vertelt Marcus daarover. Iedereen, vooral onreine geesten, maar ook omstanders in synagogen, schreeuwen het van de daken wie Hij is: *'Jij bent de heilige van God.'* Maar hoezeer Jezus dit soort geluiden ook bestraft, de mensen het zwijgen oplegt, genezen zieken verbiedt tegen iemand iets te zeggen, het helpt niets. Het gerucht verspreidt zich vliegensvlug, zodat Hij zich niet meer openlijk in de stad kan vertonen en zich ergens buiten op eenzame plaatsen moet ophouden.

Marcus laat dan tegelijk zien, dat het nog niet zo eenvoudig is om te zeggen hoe of het nu zit met Jezus. Daarom de verhalen over de genezing van een dove en ook van een blinde. Je oren moeten geopend worden. En: je ogen moeten geopend worden om goed te begrijpen wie of Jezus is. En in gesprek met de leerlingen kan Jezus niet anders dan een diepe zucht slaken: *"Begrijpen jullie het dan nóg niet?"*

En als je ogen en oren laat openen, kom je misschien verder om Jezus te begrijpen. Kun je een antwoord geven op de vraag van Jezus: *"Wie zeggen de mensen dat ik ben?"*

Dan krijgen we ook duidelijkheid over de vraag waarom Jezus zijn weg gaat met mensen. En wat dat dan van ons vraagt.

Wie ben ik? Dat blijkt uit je paspoort of je identiteitsbewijs. Met foto, naam, geboortedatum en -plaats. Maar of je daarmee weet wie iemand echt is?

Petrus geeft het antwoord dat in de roos is. *"U bent de Messias!"* Of via het Grieks: De Christus. Het woord betekent gezalfde. De titel 'Messias' kennen we uit het Oude Testament, als we horen over mensen die gezalfd worden. De zalving is daarbij het teken dat deze mens, vaak een koning of profeet, door God is uitgekozen voor zijn taak. Om samen met God het Koninkrijk dichterbij te brengen.

Wat Petrus zegt is raak. Dat ontkent Jezus niet. Integendeel. Dat is anders dan tot nu toe. En dus een omslagpunt. Maar meteen klinkt: *"Hij verbood hun op strenge toon om met iemand hierover te spreken."*

Zegt Petrus het goed, en dan toch dat gebod tot geheimhouding. Dat heeft twee kanten.

Als je tegen iemand zegt, dat hij iets geheim met houden wordt het juist verteld.

Maar het heeft er ook mee te maken, dat je Jezus wel eerst goed moet begrijpen. Open oren en ogen zijn nodig. Maar voor wat dan? Nu – dat Jezus zal lijden, verworpen zal worden, gedood zal worden en dan toch ook zal opstaan. Als je dat vergeet, kan het zijn dat je een verkeerd beeld van Jezus doorgeeft. Daarom moet je nog even wachten en goed tot je door laten dringen hoe of de weg van Jezus verder gaat. De échte Messias moet nog zichtbaar worden. En Petrus laat zien dat het nog niet zo gemakkelijk is om te aanvaarden, dat Jezus zal moeten lijden.

En de vraag is of wij dat wel eerder zullen accepteren. Want Jezus gaat door. Legt ook uit wat de gevolgen van zijn weg zijn voor de leerlingen. Voor wie Met Jezus willen optrekken. Voor wie Jezus serieus willen nemen. Voor wie wil volgen en gehoorzamen.

En dan vallen woorden als verloochenen, kruis op je nemen, achter Jezus aan gaan.

Maar ook leven willen behouden en dan toch verliezen. En verliezen en dan juist je leven behouden.

Het zijn woorden die ook naar ons klinken. En denk dan niet, dat ze vandaag alleen voor de ambtsdragers tellen. Voor ouderling, ouderling-kerkrentmeester en diaken. Ook als je niet in de kerkenraad gaat meedoen tellen de woorden van Jezus.

En zo komt er een verband: lijden, kruisigen, sterven. Van Jezus.

En verloochenen, kruis opnemen en volgen. Verliezen en behouden. Van ons.

Het gaat om wat God wil doen. Niet om wat de mensen willen. Leven waar God voor kiest – dat vraagt om ons zonder franje. Om wie we werkelijk zijn. Om trouw zijn aan God, aan je zelf, aan je medemens. Dan zul je leven. Echt leven. Dan zie je het Koninkrijk van God.

Ik vind dat altijd weer lastig om dit te vertalen naar ons toe. En dus ook naar ambtsdragers. Laat me proberen. Mede naar aanleiding van ons voorbereidende gesprek.

Het kan nodig zijn, dat we onze hoge verwachtingen loslaten. Dromen van onszelf en onze bijdrage daaraan. Die we graag groot willen laten zijn, als het effe kan. Dromen die we van anderen om ons heen op ons zelf betrekken. En dan moeten we nog méér uit de kast halen. Idealen waarvan we denken, dat God ze van ons vraagt om waar te maken. Beelden en namen van Jezus die we te snel in bezit nemen, ons eigen maken en er mee aan de haal gaan. Maar het gaat niet om jou. Het gaat om God. Het gaat niet om ‘ik’ maar om dienstbaarheid. Niet jij staat in het centrum, maar God. En dan moet je leren je zelf los te laten, te verliezen. Je zelf te verloochenen; je controle opgeven. En dat kan pijnlijk zijn. Dat kan lijden veroorzaken.

Toch is dit delen van jezelf met God des te beter. Er komt iets beters, mooiers, anders van: het Rijk van God. Dat leven win je.

Je kunt je zelf verliezen, omdat je er op mag vertrouwen dat je opgevangen wordt.

In je lijden ontdek je dat Jezus aan je kant staat. Dat hij naast je is. Solidair met je is. En dat is hij met iedereen die ook lijdt. Dan wordt ook duidelijk, dat God in Jezus zijn solidariteit met alle mensen laat zien en wil verwezenlijken. In Jezus wordt de aandacht van God voor mensen tot werkelijkheid. Hij wil één zijn met ieder van ons. De kwetsbaren voorop.

Bij de allerarmsten is God te vinden. Of zoals Matteüs het Jezus laat zeggen: bij mensen met honger en dorst, bij vreemdelingen, bij naakten, bij zieken en bij gevangenen – daar kom je de lijdende Jezus tegen. Als je iets goeds deed of doet voor deze mensen, dan heb je het voor God gedaan.

Dat is mooi voor wie er zo ellendig aan toe is. Die met lijden te maken heeft. Maar het is dus ook een uitdaging aan ons om er ook wat aan te doen.

Om onze belijdenis van Jezus te laten volgen door daden. Door delen van tijd een aandacht. Door delen van liefde en tederheid. Of je nu ambtsdrager bent of niet!

Imitatio Christi

(Alfred. C. Bronswijk)

*Soms moet je eerst lang
op de drempel van de vragen staan,
voordat de deur van het antwoord
zich voor je opent*

*Soms moet je eerst lang
door de donkere dalen gaan,
voordat jouw voeten
de lichte toppen van vreugde betreden*

*Soms moet je eerst lang
door het landschap van het zwijgen reizen,
voordat er woorden van wijsheid
op je lippen groeien*

*Soms moet je eerst lang
de smaak van tranen hebben geproefd,
voordat jouw hart
de blijdschap ten diepste smaakt*

*Soms moet je eerst lang
een kruis hebben gedragen,
voordat je het aandurft,
om ook zelf de weg
van Christus in te slaan.*

Amen.

Meditatief moment: orgelspel

We zingen: Lied 362:1 en 2

DIENST VAN BEVESTIGING

Afscheid van de aftredende ambtsdragers

Presentatie nieuwe ambtsdragers
(Er zijn geen bezwaren ingebracht)

Voorstellen

De nieuwe ambtsdragers stellen zich aan de gemeente voor door het noemen van de naam en de taak die hij / zij op zich gaat nemen.

Inleidende woorden

Broeders en zusters in Christus!

De apostel Paulus schrijft:

(1 Cor. 12:4-6) '4 Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest; 5 er zijn verschillende dienende taken, maar er is één Heer; 6 er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweegbrengt.'

En de apostel Petrus zegt:

(1 Petrus 4:10) '10 Laat ieder van u de gave die hij van God gekregen heeft, gebruiken om de anderen daarmee te helpen, zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige gaven betaamt.'

Zo worden in de gemeente van Jezus Christus mensen geroepen tot het ambt van ouderling en ouderling kerkrentmeester en diaken, om samen met de predikanten deze dienstbaarheid te bevorderen en dit rentmeesterschap vorm te geven tot heil van allen en tot eer van de ene en gezegende Naam.

Laten we die naam aanroepen.

Gebed

Wij danken u voor deze gemeenteleden die een ambt op zich willen nemen en zo een stukje verantwoordelijkheid willen dragen binnen de kerkenraad. We bidden u om uw zegen over

hun ambtswerk. Dat ze het met plezier mogen doen; dat het ten goede mag komen aan de opbouw van de gemeente en het zo tot eer mag zijn van uw Naam.
Door Jezus Christus onze Heer die met de heilige Geest leeft en regeert in eeuwigheid, Amen

Vraag aan de ambtsdragers

Julie die bevestigd zullen worden in het ambt van ouderling / diaken, laat nu allen horen dat je in geloof je dienst aanvaardt:

1. Ben je er in je hart van overtuigd dat God zelf je door de gemeente tot deze dienst geroepen heeft?
2. Wil je je laten leiden door het Woord van God en alles wat daarmee in strijd is verwerpen?
3. Beloof je ook voorgoed geheim te houden wat vertrouwelijk tot jouw kennis is gekomen?
4. En beloof je in heel je levenswandel je te gedragen naar het Woord van God en je te voegen onder het opzicht van de kerkelijke vergaderingen?

Wat is daarop je antwoord?

Bevestiging en handoplegging

God onze hemelse Vader, die je tot dit ambtswerk geroepen heeft geve je door zijn Geest de genade dat je daarin ook trouw en vruchtbaar werkzaam mag zijn! Amen.

Vraag aan de gemeente

Gemeente,

nu deze broeders en zusters als ouderling / ouderling-kerkrentmeester / diaken bevestigd zijn, vragen we van u: bent u bereid hen als ambtsdragers in uw midden te aanvaarden; hen te omringen met uw meelevens; hen te dragen in uw gebeden; en met hen mee te werken in de dienst van onze Heer?

Wat is daarop uw antwoord: Ja van harte

We zingen: Lied 416: 1 en 2

We luisteren naar een gedicht van E. IJskes-Kooger. Aty Roskam draagt voor.

Al zou ik alle talen spreken
en eng'lenwoorden bovendien,
nooit voor verleiding zijn bezweken
ver in de toekomst kunnen zien,
al wist ik de geheimenissen
die God voor ons verborgen houdt,
al zou ik mij geen keer vergissen
en nooit in ijver zijn verflauwd,
wanneer ik bergen kon verzetten
met een geloof zo diep, zo groot,
nauwkeurig leefde naar Gods wetten
en alles doen wat Hij gebod,
maar niet door liefde werd gedreven,
dan was ik slechts een dode rank.
Wat zou ik and'ren kunnen geven?
Een leeg gebaar, een holle klank.

't Geloof gaat over in aanschouwen,
de hoop wordt blijde zekerheid;
de liefde blijft, voor wie vertrouwen,
de liefde blijft in eeuwigheid.

Felicitering

DIENST VAN HET ANTWOORD

We gedenken: Sandrina Wagenaar-Groenendijk (staande)
We luisteren naar de melodie van Lied 730.

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader:

mensen met honger en dorst, bij vreemdelingen, bij naakten, bij zieken en bij gevangenen

745:2. Voor het kind dat niet kan spelen
en geen veilig huis meer kent;
dat geen kans krijgt om te leren,
uitgebuit wordt en miskend;
dat geweld gewoon gaat vinden
en gepantserd verder leeft...
God, behoud al deze kinderen,
dat uw aarde toekomst heeft.

745:4. Voor wie reizen in den vreemde,
voor wie overvallen wordt
door de stormen, door de schemer,
door de honger, door tekort,
die geen eigen grond meer hebben,
die gevlucht zijn om het brood;
God, dat wij elkaar behoeden
én in weelde én in nood.

Tussenspel: ...

Taarten bakken voor volgende week kan nog!

Delen van de bloemengroeten

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

Inzameling van de gaven

Intussen luisteren we naar '*Bridge over troubled water*' van Simon en Garfunkel
(https://www.youtube.com/watch?v=H_a46WJ1viA)

Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche ophalen.

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: *'Ga maar gerust'*
(uit: 'Het liefste lied van overzee', deel 2, van Sytze de Vries. Of ook: melodie Lied 246 uit de *Evangelische Liedbundel* en J. Sibelius, *'Be still my soul'*).

Uitzending

Zegen

We zingen: Lied 431C

Orgelspel

Inzameling van de gaven bij de uitgang voor het onderhoud van het kerkgebouw

In de Ontmoetingsruimte: Er is koffie, thee en limonade. En u kunt de afgetreden ambtsdragers bedanken en de nieuwe gelukwensen.